

hvor omfattende hele Arbejdsløsheden bliver. I Fjor havde vi i tre Maaneder en ekstraordinær Understøttelse, som omfattede gennemsnitligt 32 500 arbejdsløse og medførte en samlet Udgift af 6—7 Mill. Kr., hvoraf Arbejdsløshedskasserne har afholdt $\frac{1}{3}$, Staten $\frac{1}{3}$ og Kommunerne $\frac{1}{3}$. Men man kan jo være enig om, at denne Form her vil medføre en Tendens til at sørge for, at Hjælpen ikke faar et almindeligere Omfang end nødvendigt, og navnlig ogsaa til at sørge for, at der bliver taget et specielt Hensyn til Forsørgerne.

Forholdene i Sønderjylland har en særlig Karakter, og der er derfor fra Ministeriets Side for nogen Tid siden udgaaet en Skrivelse til Amterne dèr om at indberette hurtigt, hvor meget der maa udbetales i rentefrie Laan til Kommunerne, for at de kan sætte Hjælpekasserne i Stand til at være beredte til at gaa ind til denne Opgave ved Aarets Begyndelse.

Som jeg bemærkede i Begyndelsen af min Tale, er begge disse Forslag enstemmigt vedtagne i det andet høje Ting, og jeg tillader mig nu i Henhold til disse Udtalelser at anbefale dem varmt ogsaa til Vedtagelse i dette høje Ting.

Stensballe: Efter at den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale saa udførligt har udtalt sig om begge disse i det andet høje Ting vedtagne Lovforslag, skal jeg indskrænke mig til følgende:

Begge Lovforslag tilsigter jo at bringe Hjælp til de Arbejdere, der allerede er arbejdsløse, og endvidere at sikre en saadan for dem, der paa Grund af den nu indtraadte Krise yderligere forventes at ville blive arbejdsløse. Lovforslagene supplerer hinanden, idet Lovforslaget om Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse tilsigter at yde kommunal Virksomhed Støtte til at sætte nye Arbejder i Gang, ud fra den Betragtning, at det er bedre at skaffe Folk Arbejde end at give dem Understøttelse, medens Hensigten med det andet Lovforslag om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden er at hjælpe de arbejdsløse igennem de første 3 Maaneder, Januar, Februar og Marts, dels fordi det er vanskeligt i disse paa Grund af Vinteren at udføre Arbejder i det fri, og dels fordi Kommunerne neppe til den Tid har faaet de nødvendige Pengemidler tilvejebragt til de fornødne Arbejders Udførelse, end sige da skulde kunne være beredte til at sætte saadanne Arbejder i Gang, saa det vil nok vare nogen Tid, inden man sporer Virkningerne af det første Lovforslag i dets fulde Udstrækning.

Venstre ønsker — som for øvrigt vel alle Partier — i saa stor Udstrækning som muligt at skaffe Arbejde til alle fremfor at yde Understøttelse, men Frygten for, at man ikke paa Grund af den hurtige Nedgang i al Afsætning tilstrækkelig hurtigt kan faa egnede Arbejder sat i Gang, har bevirket, at Partiet har givet sin fulde Tilslutning ogsaa til det andet Lovforslag om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden. Love efter samme Princip som Forslaget om Statsstøtte til Kommunerne til Arbejders Iværksættelse har været vedtagne adskillige Gange tidligere i Rigsdagen i de sidste 3 Aar. Den sidste Lov udløb jo med de Arbejder, der er paa-begyndte før 1. April d. A. Men dette Lovforslag gaar betydeligt videre med Hensyn til Statsstøttens Størrelse end de tidligere, idet der, som ogsaa af den højtærede Minister paapeget, i dette under Hensyn til den højere Rente, der nu maa erlægges af Laan, gives Kommunerne Adgang til et Tilskud, der bestaar i en halvaarlig Ydelse af indtil 2 pCt. af Laanets oprindelige Beløb i 10 Aar, medens der efter Loven af 30. Juni 1919 kun ydes $1\frac{1}{2}$ pCt. i et Tidsrum af 8 Aar. Der ydes altsaa her ca. 40 pCt. Tilskud i Stedet for tidligere kun 25 pCt. Samtidig bemyndiges Indenrigsministeren endvidere til efter Samraad med Statsministeren at yde Statsgaranti for Laan til Kommunerne for et samlet Beløb af indtil 70 Mill. Kr. Dette vil jo være af stor Betydning for Kommunerne for at opnaa udenlandske Laan. Forhaabentlig vil da ogsaa Kommunerne paa disse yderst gunstige Vilkaar ikke vige tilbage for, men tværtimod gøre deres til indenfor de givne Rammer at sætte Arbejder i Gang saa hurtigt som muligt og i saa stort Omfang som muligt og derved saa meget som muligt undgaa at blive nødt til at give Understøttelse i Stedet for Arbejde. — At Indenrigsministeren gennem et sagkyndigt mindre Udvalg i Henhold til Lovens § 3 maa have Indseende med, hvilke Arter af Arbejde der sættes i Gang, Overslag over Udgifterne ved deres Udførelse samt Adgang til at skønne over, hvorvidt Arbejdet kan udføres indenfor den beregnede Tid, det maa, naar man henser til den store Statsstøtte, der ydes, anses for at være ganske naturligt. Jeg nærer da ogsaa Forvisningen om, at dette Lovforslag saavel i sit Princip som i sine væsentlige Enkeltheder vinder Tilslutning og dets Fremkomst Paaskønnelse fra alle Partier.

Det andet Lovforslag angaaende midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden gaar jo ud paa, at der, saafremt